

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1927 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om viss ändring i gällande grunder för erhållande av lån ur täckdikningslånefonden.
(1:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom andra kammaren, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

1) nr 196, av herr *Sandberg m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1920 (nr 332) angående villkoren för lån från täckdikningslånefonden, att lånen må utlämnas räntefria under två år från lyftningsdagen och att riksdagen till täckande av den därigenom minskade ränteinkomsten av täckdikningslånefonden måtte besluta att anslå ett belopp av 60,000 kronor för budgetåret 1927—1928; samt

2) nr 187, av herr *Hammarlund*, vari hemställts, att riksdagen måtte vidtaga den ändring uti gällande grunder för erhållande av lån ur täckdikningslånefonden, att samtliga lån skola vara amorterings- och räntefria de två första åren samt att de skola inbetalas med en fjortonedel i slutet av vart och ett av de därpå följande 14 åren.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för berörda framställningar, får utskottet hänvisa till motionerna.

Enligt av riksdagen godkända grunder för lån från täckdikningslånefonden (svensk författningssamling nr 332/1920 med ändringar genom nr 358/1921 och nr 239/1922) gäller bland annat, att å lyftat oguldet statslånebelopp erlägges fyra procent årlig ränta från lyftningsdagen, samt att, sedan detsamma innehafts under två år från lyftningsdagen, skall vid utgången av vart och ett av de därpå följande sju åren återbetalas en sjundedel av det ursprungliga beloppet.

Båda de i ämnet väckta motionerna avse medgivande av räntefrihet å täckdikningslån under de två första åren. I motionen II: 187 hemställles därjämte om en utsträckning av amorteringstiden från sju till fjorton år.

Utskottet.

I likhet med motionärerna inser utskottet till fullo täckdikningens stora betydelse för jordbruket och håller före, att staten med hänsyn härtill bör i sin mån bidra för främjande av denna verksamhet. Då emellertid å andra sidan täckdikningen för jordbrukaren är att betrakta såsom ett produktivt företag, vilket inom relativt kort tid lämnar ekonomiskt utbyte,

kan utskottet icke finna tillräckliga skäl föreligga för ett tillmötesgående av de i motionerna framställda förslagen om lindring i villkoren för lån från täckdikningslånefonden, vilka enligt utskottets mening redan nu innebära väsentliga förmåner. Härtill kommer, att det statsekonomiska läget ingalunda inbjuder till företagande av åtgärder, varigenom staten skulle åsamkas större uppoffringar än som kunna anses oundgängligen nödvändiga.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motioner II:187 och 196 icke må för-
anleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 maj 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Norin, Gabrielsson, Andersson* i Fältenborg, *Eriksson* i Ljusdal, *Kropp, Alexander Nilsson* och *Valfrid Eriksson*; samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Johansson* i Uppmälby, *Sköld, Pettersson* i Bjälbo, *Gustafsson* i Vimmerby, *Olsson* i Rödningsberg och *Lindgren*.

Reservation

av herr *Alexander Nilsson*, som ansett att utskottet bort hemställa, att riksdagen måtte vidtaga den ändring uti gällande grunder för erhållande av lån ur täckdikningslånefonden, att samtliga lån skola vara amorterings- och räntefria de två första åren samt att de skola inbetalas med en tiondedel i slutet av vart och ett av de därpå följande 10 åren.